

Sygn. akt VIII U 393/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2020 r. w Gliwicach

sprawy B. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 lutego 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-)sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek

Sygn. akt. VIII U 393/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 lutego 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. C. prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu (...), wskazując że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999 r. nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a ponadto nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do świadczenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania prawa do spornego świadczenia. Podniósł, że organ rentowy niesłusznie nie uwzględnił mu do stażu pracy okresu zatrudnienia od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r., który mogą potwierdzić wnioskowani przez niego świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu (...) Oddział w Z. wskazał, że wbrew twierdzeniom odwołującego, okres od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r. został przez organ rentowy doliczony do jego stażu pracy. Tym samym, (...) Oddział w Z. podtrzymał swoje stanowisko o nieprzedłożeniu przez ubezpieczonego nowych dowodów mających wpływ na prawo do świadczenia, a w konsekwencji o braku podstaw do przyznania emerytury, o której mowa w art. 184 ustawy emerytalno-rentowej.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony B. C. urodził się (...) Wiek 60 lat ukończył w dniu (...) Nie jest członkiem OFE.

Prawomocną decyzją z 25 września 2019 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, ponieważ nie udokumentował wymaganego 25-letniego stażu pracy na dzień 1 stycznia 1999 r.

W dniu 3 lutego 2020 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o emeryturę.

Zaskarżoną decyzją z 10 lutego 2020 r. (...) Oddział w Z. odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. art. 114 z ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999 r. nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a ponadto nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do świadczenia.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 1999 r. 24 lata, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat i 16 dni pracy w szczególnych warunkach.

Przebieg zatrudnienia ubezpieczonego do 31 grudnia 1998r. prezentuje się następująco:

- w okresie od 2 września 1974 r. do 19 czerwca 1977 r. pracował jako uczeń szkoły przyzakładowej w (...) Fabryce (...);
- w okresie od 20 czerwca 1977 r. do 7 listopada 1978 r. pracował jako ślusarz w (...) Fabryce (...);
- w okresie od 8 listopada 1978 r. do 17 stycznia 1979 r. pracował jako stażysta w Zawodowej Straży Pożarnej w B.;
- w okresie od 18 stycznia 1979 r. do 31 lipca 1982 r. pracował jako pomocnik przodownika roty w Zawodowej Straży Pożarnej w B.;
- w okresie od 16 sierpnia 1982 r. do 31 grudnia 1998 r. pracował jako oczyszczacz w (...) Fabryce (...).

W zaskarżonej decyzji z 10 lutego 2020 r. organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu okres od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r. do jego stażu pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd oddalił wniosek dowodowy odwołującego o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków na okoliczność ustalenia, że odwołujący pracował w okresie od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r., albowiem nie miało to znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ okres ten został już uwzględniony przez organ rentowy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie czy ubezpieczony posiada wymagane na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. 1 stycznia 1999 r., 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych wymaganych do uzyskania emerytury z art. 184 ust. 1 ww. ustawy.

Zaskarżoną decyzją z 10 lutego 2020 r. (...) Oddział w Z. odmówił bowiem ubezpieczonemu art. 184 w zw. z art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu (...) (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 53 z późn. zm.), wskazując że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999 r. nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego, a ponadto nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na prawo do świadczenia.

Ubezpieczony nie zgodził się z ww. decyzją i wniósł odwołanie podnosząc, iż legitymuje się 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym, jeśli zaliczy mu się okres pracy od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r., co mogą potwierdzić wnioskowani przez niego świadkowie.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie cytowanych przepisów, prawo do emerytury w obniżonym wieku przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r., spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku. Ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 39 czy art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008 r. pod warunkiem nieprzystąpieniu do OFE. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z kolei zgodnie z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Jak ustalono w toku niniejszego postępowania, organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 1 stycznia 1999 r. 24 lata, 3 miesiące i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15 lat i 16 dni pracy w szczególnych warunkach.

Wskazać należy, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy uwzględnił sporny okres zatrudnienia ubezpieczonego w Zawodowej Straży Pożarnej w B. od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r. i zaliczył go do stażu pracy ubezpieczonego. Mimo to, na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat.

Tym samym, w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja jest prawidłowa, a organ rentowy dokonał prawidłowych wyliczeń okresu składkowego i nieskładkowego, uwzględniając wszystkie okresy stażu pracy ubezpieczonego, również wskazany przez niego w odwołaniu okres od 8 listopada 1978 r. do 31 lipca 1982 r.

Trafnie zatem organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na brak posiadania 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. oraz nieprzedłożenia nowych dowodów mających wpływ na prawo do świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

Wyrok został wydany w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek